

Waldemarsud den 20. Sep
1852

Min älskade Mamma!

Tack för Mammans bref! Det är för mig att han
ett verkligt nöje att få uttälta något åt och Arnd
eder, och få lägga ned böcker, som jag vill. Han reser
blifver föremål för eders sysselsättning. Det för all
Notan som jag hade med mig har jag
läst och omläst så jag tycker intet skall det trefliga
kunna blifva glömt. Kappsäcken skickas till Christen
med angbaten, men allt det andra skall
skickas med ölkor till Calix.
Jag känner mig nu lugn, fastän jag
ej får se eder, ty jag vet hwartst den
basta platsen är för att sätta eder tiger mycket
och jag känner mig ganska nära eder; så gärna
dock är det underligt huru blind man kan
vara, att fastän man vet den bästa
sysselsättningen för hjertat och tankarna, natten
man ändå sysselsätter dem med mycket i aftonen
samre. fligt, och
Vi ha en kärleksrik Fader i himmelen han war
hjärtlig

Fr. Henrika Bergman.

En
saga

E.

som alltid är vår säkra tillflykt, må Hans
vilja blott ske i allt. Hans Barm är out-
grundelig i kärlek!

Ännu har jag nästan beständigt varit på
resande fot, farit till Staden om morgnar-
ne, samt iot om quällarna till en del
för att hålla Pappa sällskap som trips
så väl på Waldemarsudden, samt till
en del derför att en eftermiddag woro
våra unga, goda reskamrater här ute och
en middag Rådman Lindgren och
och några Pita mamseller, samt flickorna
Burman.

Alltid är det trefligt på Waldemarsudden,
och då vi nu få i ordning i Staden
hoppas jag det skall bli bra oförallt.

Wilhelms hals och nesa är nu Gud
ske lof mycket bättre och gossarna tyckas
vara nöjda, de ha i dag börjat att ligga i
Staden. Mia är ofantligt förtjust, att hon
har sin Tante Henrikas hemma nu.

Pappa är mycket god och snäll emot oss.

Jag skrifver nu dessa rader oviss huruvida
mamma är qwar der uppe, eller ej, men det
blir dock så tomt att ej få hysa på Mam-
ma. Det var riktigt roligt att höra att det
blefit jernnara nu på Näsbyn och att Johan-
nes halsa blefit bättre. Stockholm 21 Sept.

Hvad menniskan ändå är bortwänd från det
lif, som af Gud är af naturen. Om Han ej
skickar stora swargheter kan Han väl aldrig
få hjertat. Man är så försinnlig att spå
har så swart, att fasta sig vid det den
ser.

Jag måste nu skynda mig, ty Stenbergs
gå till Landet i eftermiddag.

Tante Lindström helvar så mycket och tackar
för de sköna hjörtrona, det är arst af elagast
och Caroling hon fått dem.

Fr. C. Swanberg, Hanna Färne, och samt
manga helvar mycket. och helvar till Tante L.

Helva nu mycket edw hals omgifning jag
wet ej hoarest i auren, men den är hökroa man-
na, an är på Näsbyn, eller på Jörkfors. Helva
Robert mycket.

Mamma

Pappa har beställt af fru Lundberg en par av Robert's huskall.

1884.

de han

och Anna

Han reser

blott för att

harom.

det trefliga

in Christer

det.

till värld

innerligt

ger mycket

ja gärna

men man

natten

i aftonen

sligt, och

han war

hjärtlig

Waldemarsuden 1807 57

Min älskade Mamma!

Herrens Ande vare med oss alla!

Just nyss slutade min käre Wilhelm
att läsa en predikan af Lindblad som
var utomordentlig, jag tycker att den bör-
de hafva trängt in i hvarje hjerta och
ursat nödwardigheten af att söka Guds
rike och det ewiga målet. Men och,
hjerter är det hårdaste af allt innan
Gud fått förändra det och smälta det.
Så är jag så lycklig att kunna räkna
mig hafva erfaret detta endast i mycket
liten skala, men dock wet jag att Herren
är den allena maktige.

Ähörare varo Pappa, Captain Lalk, Gustaf
och jag. På förmiddagen läste vi Petrus
samtillika med Karlarna.

Hur förunderliga äro ej Herrans vägar!
 Vi weta att Georg ick mera än att se
 bland dessa Jordelofvets wandrare. Och,
 att hans själ nu lifde i en salighet
 i huset. Jag satte just och tänkte på
 Nathankas troende att hon ännu andades

på jorden, men fick då till min stora
och smärtsamma öfverraskning höra
att Kathinka dött redan i våras.

Jag hade en känsla af verklighet
för den, men nu är inget föremål här.
nu, dock skulle allt vara godt, om vi
blott i en bättre world fingo vara till-
samman. Derför borde de orden alltid
stå lifliga för oss: Wandras medan dagen
är att mörkret icke begripes, och verker
medan tiden.

Många af våra vänner, hafva om ej
alla så nära, dock bekanta hafva blifvit
ryckta från jorden, kanske snart, vi beta
ej, kommer Döden och tager en af oss.
O, må vi vaka.

Tack dyra Mamma för allt. tack för
det sista brevet, men nog vore jag tacksam,
fastän owardig, om mamma delade nå-
gon andelig erfarenhet, någon känsla,
eller tanke åt mig. Dock vill jag wisst
ej föreskrifva något, blott man följer den
inne lidande, lärande och warnande anden.
Min älskade moder och vän, låter oss bedja,
utan återvändo! Bed för oss och med oss

vi behöfva det väl. Hvad vi borde dagligen
och stundeligen tacka Herren för sin stora
nåd och barmhertighet mot oss owardiga.
Att Han drager våra hjertan och lärar
oss känna Honom, lifets källa.

Det är en innerligt enhet mellan oss
alla här. Gossarna tyckas nu behjörta det
sanna, lifet i Gud och äro så snälla alla
mot hvarandra. Låtom oss derför bedja att
Herren aldrig må taga sin hand ifrån
oss, utan gör oss helt efter sin vilja.

Nu sitta Wilhelm, Gustaf och jag tillsam-
man och skriva i min lilla trefliga kam-
mare. Och, Mamma när få vi Mamma
ibland oss.

Änderliga äro säkerligen dessa tider. Reli-
gionen tycks börja blifva lifligare och röra
sig åt många kanter. Wigtiga tider! Så se mycket
hvad här af skall blifva. Ma Herren ej öfver-
gifva oss, ej flytta sin husastake bort. Utom
offentliga tal i Religionsoffiketen så hörde
jag och af Fr. Melngurist att de förhållan-
den råder öfver bland wännerna, därför
hon nu skijter sig ifrån dem. Mangahanda
förändringar i afseende på ordulan, naturlawer

Björkfors den 3 Juli 1850

men tatte titet. Helsa hjertligen till Robert!

Helsa innerligt till alla syskonen. Mosterna
och ^{helsa} Carolina ^{och} hjertligt till Anna, ^{och} Mamma.

Älskade Mamma tänk ibland på sin

Hensika

Hensika

En

Bergman

Walden

E.

Älskade Mamma!

Redan i måndags kom jag hit till Björkfors.
Ty jag steg i land ifrån ångbåten i Calix, hvar-
rest August togo emot oss och då följde vi åt
hit samma dag, men Pappo och Morbro fort-
satte resan med ångbåten till Haparanda.

Hittintills har jag tydligen tyckt mig förmär-
kligt att det har varit Guds goda och näriga vilja,
att jag skulle resa, hvilket frejdar mig hjertli-
gen, blott jag nu skulle efterlemnas mig
helt åt Herom.

Ack det är så soligt att se att Gud också
har värd, om ett så ynkligt ^{och} klent barn som
jag.

Ängbåresan var alldeles emot föreställning,
men det som egentligen bidrog till trefnaden,
var det att jag gjorde bekantskap med två
Personer utaf hvilka den ena hvar en 14-års
flicka, som jag mycket kunde likna wid
Roberts wän Stone, men hon hade tillika
mycken böjighet för ordet, så att det war
mycket soligt, men hon steg af i Sunswall, så
att vi hade ej länge sällskap af hwaran-
dra. Den andra war en en studerande yng-
ling wid namn Smerling, som hade den älsk-
ligaste och upprättligaste natur, och han ville
tillika med allvar frukta Gud, men han war
^{icke} tillika så vek och så att böjlig, så att ^{han} har troli-
gen swårt att stå emot frestelserna när de infin-
na sig, därför önskade han sig en wän, som
skulle wara fastare än han, och han sade
att han har sökt öfverallt men ännu icke

funnit någon. Många gånger önskade han
bli bekant med någon af mina bröder, och äro
sanna Christendom skulle han köpa sig. Han reste
ändå upp till Haparanda. Tro nu blott för allting
ingenting annat än jag säger. Nog harom.

Mostråna här på Björkfors äro mycket trefligare
nu än förr och mycket redigare i sin Christen-
dom.

Carolina håller jag mycket af både till ^{det} wärld-
liga och andliga, och föröfrigt är det innerligt
wackert och trefligt här.

Hwad man ofta får se att det uppstiger mycket
ondt i hjertat, det arma tinget vill så gärna
ta åt sig något ~~onätt~~ när det kan, men man
måste se det till sitt förädmande.

Emedan ängfartyget stannade öfver natten
i Luleå, så war jag hos Bodells på aftonen
och de hade så enkelt och trefligt, och
att dömma efter han tal, så skulle han wara
riktigt wäckt och hon war mycket hjertlig

Ängbåresan är "något" med fall, till alla delar, blott kan förstå till
som hon har betydat, men ängbåresan öfverallt, så snart han får till.

Waldemarsudden den 16 Sept 59.

Min älskade Mamma!

Nu äro vi med Guds hjälp åter här i vårt kära, wackra hem, men mycket tomt och halft kännes det, dock jag får ju ej sakna, åtminstone ej ~~vara~~ någon saknad, fastän det nog blir mycket swårt för mig. Jag är fullt komligt nöjd med hvad Gud gör, blott jag fick se andra nöjda. Resan hit gick ofantligt bra, mycket herrligt wader war det. Alla wi unga slöto en allwarsam, men barnslig krets och hadde mycket trefligt tillsammans. Det är så roligt att lära känna unga hjertan, som börja se att de ej äro till endast för denna korta, usla werlden, utan att de hafva en högre, en himmelsk bestämmeelse. Lapplands-resorna hafva gifvit så i ynglingarnas hjertan, och de ock äro något dolda och hanstucka tiller nog djupa för att gifwa kraft att öfvergifwa det mesta, men Gud hjälpe oss alla, jag är så usel och swag, jag kan intet godtt.

I dag hafva bröderna börjat sin skola; de äro Gud ske lof
friska, utom Wilhelm som har litet ondt i halven, han medi-
cineras för Doctor Lundberg för nersåret. Det skall nu blifva
min innerliga omsorg att kunna skola dem. Gud hjälpe mig
att kunna göra det rätt!

Nu till det viktigaste. Som Mamma ~~will~~ vet will Pappa
att man skall hafva sin frihet och vill således ej säga
något bestämt alls om Mammans derwara, eller hitkomst,
men nog smärtas det honom djupt, att Mamma ej kommer
hem. Han säger sig ganska väl se nyttan af Mammans
derwara, men man har många pligter säger han och han säger att
sig tycka det wara bättre om Mamma kom nu ^{hit} och reste dit i
nästa war, för Roberts skull tycker han att Mamma ej skulle
behöfvas så mycket i winter, ty han skall ju nästan uteslutande
vara på Björkfors, samt Näsbyn. Husbond-drängen måste ^{väl} kunna
se efter det lilla, som är der om winter att göra, neml. på Gylt-
näs. Pappa tycks gerna vilja skicka åt Robert, men han tycker
det behöfves så litet för än i ~~hett~~ war. Stackars min goda
Pappa nog har mycket gått honom djupt i själen, han så-
ger att ingen förstår mig och ingen känner mig rätt. Han
har magrat så mycket, fastän nog här han annars ganska
satt nu. Jag är glad att få vara hos min kära Pappa som
jag känner mig tacksam mot för så mycket.

That all the servants of the King
 who are in the service of the King
 shall be bound to the King's service
 and to the service of the King's
 Majesty.

Det tyckes som det skulle vara så stilla för Mamma här på
landet i vinter om Hanna och jag vore i Staden. Allt är här i
sin ordning. Pappa har icke bött mig skufva detta ^{som han sagt} ~~tar skuld~~, men
jag måste dock säga hur det är här.
Men nu min älskade Mamma, tag ej detta rasom om jag
vill övertala Mamma att komma hit, ty vi kunna ju ej veta
Guds företag och hvad Han vill i sin nåd göra, om det är Hans
vilja, att Mamma skall stanna der uppe. Och må icke minna
os på något sätt hindra Guds ^{nådiga} vilja, ty nog vill jag gärna under-
kasta mig den djupa saknaden, om det så är Herrans vilja. Må
den blott ske!!!
Gossarna säga att de tycka skolan vara rätt bra nu, emedan så
många dåliga gossar äro bortrensade.

Det tyckes som det skulle vara så stilla för Mamma här på
landet i vinter om Hanna och jag vore i Staden. Allt är här i
sin ordning. Pappa har icke bött mig skufva detta ^{som han sagt} ~~starkt~~, men
jag måste dock säga huru det är här.
Men nu min älskade Mamma, tag ej detta rasom om jag
vill övertala Mamma att komma hit, ty vi kunna ju ej veta
Guds företag och hvad Han vill i sin nåd göra, om det är Hans
vilja, att Mamma skall stanna der uppe. Och må icke min
ord på något sätt hindra Guds ^{nådiga} vilja, ty nog vill jag gärna under-
kasta mig den djupa saknaden, om det så är Herrens vilja. Må
den blott ske!!!
Gossarna säga att de tycka skolan vara rätt bra nu, emedan så
många dåliga gossar äro bortrensade.

Wilhelms hals hoppas jag skall om Gud vill snart blifva bra.

Anderson och Bergström äro här middagar och aftnar, de tyckas vara så förnöjda. Alla grannar äro inflyttade, utom Torssgrens. Knut Carlqvist ligger nu alldeles för döden. O, hwad är spådet det usla jordelifvet, må blott själen hafva sitt hem hos Gud!

Ännu en annan nyhet af allvarsamt. Dagen innan jag kom hit hade Prostinnan Stenberg kommit till Stockholm med Flan-
na, som har watten i bröstet, för att medicinera, men får dock
troligen ej wera här mera, än 8 dagar. De bo på ett Hotel, men stan-
na de längre tänker jag fråga Pappa, om de ej få bo hos oss i
Staden. Nog wore det dock en stor nåd af Herren, om Flan
beredde henne så, att han kunde taga henne till sig i lifvet, i
huset — att hennes dagar kanske ej behöfde bli så många
här nere!!

Comissionerna skall jag försöka uträtta efter bästa förmåga, fastän
mångahanda kommit emellan, som hindrat det något, men det
skola väl dock blifva uträttade. Det blir så illa skrifvet, ty det
är så rent och alla ha för redan länge sofvit.

Torén hade varit här 2 dagar innan vi kom hem och skulle
hafva rest till Björkfors, om ej Läkaren hade ordinerat bae för
H. honna, hwilka bekommit Thonon mycket väl.

Min dyra Mamma, glöm icke bort oss i sina böner!

Må Herrens wilja ske önskar

Mammas

Henrika.

Sten och alla mina hälsningar till Pappa!
Hälsningar till alla mina vänner och till alla mina bekanta.
Hälsningar till alla mina vänner och till alla mina bekanta.

Stockholm d. 19 Oct 1851.

Min älskade Mamma!

Nu endast några ord. Tack för lilla breffet,
men mera tack för hälsningarna i Pappas
bref.

Fästas det var min hjertliga önskan
och nästan förhoppning, så finner jag
att kunna uträtta edra commissioner
görlunda bra, så finner jag mig nästan
redan sviken deruti, emedan I wantat
att allt skulle komma så hastigt och
det ej gjorde så. Med angrånen kunde
allt gärna rändas, utan stora omkostnader
och det rådes mig att ålka, som har
farit till Calix, endast skulle fara några
dagar efter Blisö, och då & hade det väl
ej varit skäl att skicka det till Flapman
der, men redan blef det dock ^{en par} flera veckor
ordnade, hvilket var ganska lödramt, men
Blickar till Lion var i kappsticket.

J. W. Bergman.

Björksten

Innan jag fick de wäl förtjenta förebilderna
na om brann var den dock stekad på
ett st.

Glammels bo nu hos oss i staden

Will Mamma bo i staden så mam-
mas kommer hem, eller på landet.

Med fartyget nu kommer wäl fram
med allt, och med ni på redan på allt!

Detta war endast om skref, men det
var ej meningen annat.

"Må man blott kunna bruka denna
Gorden så om brukade man henne icke!"

Tack för att mamma är rädd att jag
skall hafva för mycket bråk, men jag
tycker just ej att jag har något yttre
bråk, nog borde jag under allt kunna
hålla mig vid mitt tyro.

Flera gånger har jag frågat Pappas, men
han tycks allt icke vilja fara och bese
något fähus och således kan jag ej göra
något mer.

Om Klara nu ej kan på någon plats, em-
dan det är så sent så säg till jag då
skall göra! Skall hon på gå tum till sin
moster då?

Mamsell Wisting, helsade så hyrtligh till mam-
ma, samt Bergström och många, men jag
kan ej komma ihåg dem alla.

Farväl.

Mammans

Henrika

sluta för att följa August till Björkfors. Och mamma för-
står mig väl fullkomligt. Tack obeskufligt för mam-
mas bref.

Gohannes sade att han först då jag sade honom detta
ej känt något emot det just, men att det sedan känts
mer och mer, åtminstone att jag nödvändigt måste
vänta en liten ^{tid} innan jag alldeles bestämmer. Han
sade i går afse att han skulle waka i natt, men idag
har jag ännu ej fått träffa honom, han är i kyrkstaden
och kanske han ej kommer hem hit innan jag får
hans fru. Ingen människa har jag ju då att tala
med. August är visst här, men han kommer ju mest
efter förnöftel, nog är dock han väl här och upp-
tygning ~~han~~ men Nu är jag förflyttad på Björkfors
äta och fortsätter här litet. Allden vägen talade jag och
med August och jag tycker att han tänker så mycket.
Han sade att han behandlar min sak så som vore det
hans egen, men dock tycker han, att man måste
lata det mogna, måste lemna åt Gud mera och bida
och lita så mycket på sig själv. ~~Icke tror alls~~ ^{vet}
jag bestämt ~~me~~ ⁿ Och mamma Det är så svårt
att något säga i denna sak, men hela min tanke
är nu blott att vara undergiven och bida och bedja;
och få ju se hvad vår gode Gud gör, Han gör förvissa
det bästa. Med denna tanke är jag nu åter så lugn
och nöjd och kan barnsligt gå till min Gud och Far.

Min dyraste Mamma!

Hvad jag i denna stund innerligt längtar
att få kasta mig i mammas famn och få mi-
lagga mig helt och hållet för mamma, men
det är ju omöjligt nu; jag får då ensamt wanda
mig till Huru som för hela mitt eländiga hjerta,
men dock på detta sätt låta mamma få weta hur
nu det denna stund och hela dagen varit med mig,
säkerligen bli det ännu många skiften i det ena
innan detta framkommer.

I förmiddags var jag mest för mig själv i Riss-
skog och bad så godt jag kunde. Då bad jag
om att på något sätt få ett riktigt vittnesbörd
om Guds vilja och bad ^{helt} att han ej se på min
vilja och tillställa något som ej vore honom väl-
behagligt, ehuru jag wist var något orolig blef det än-
då under tiden rätt skönt, men mamma hur gick
det sedan? Just då vi skulle lemna Riss sade
Gohannes: att jag tror dock att det bli anordnadt
dettas g. bli af mamma förstärkt med mig och. Då
först kände jag, att en förträfflig orsaker föll mig
då strätt hade jag lust att trofla på allt på
hela Guds trogna omwärdnad om mig, som ej för-
latet mig weta detta då vi ja best. honom sedan, men

unggarns Hensla.

Sedan hvar swår den aftonen war, och hvar obestrikt-
ligt dyrbart jag hade tyckt det wara om jag den af-
tonen fått helt nedlägga mig för mamma för
den mina tagna, så blif det dock bättre sedan då
jag länge har i skogen och i den ensamma
kammaran talat med Gud. Jag tyckte mig slut-
ligen kunna blifva undergifven om Hans^{om} sin kärlek
och nåd ej tänktes war förenig, dock utbad jag mig att
det hoppet kan icke verka att vi en gång i den ewiga
friden och glädjen ewigt skulle gemensamt få prida
Gud för att Hans nåd och barmhertighet, också bad jag
att så länge vi lefwa här jag dock måtte få tjedja
för min så tagna för mycket tillgifna wän och nog
får jag det. Hvad som gaf mig tröst war det, att jag
wet att ingen är god utan Gud allena" då nu mennis-
kor kunna älska mig så och så önska mig allt godt,
skulle jag då ej tacka honom för allt hvad Han gör
så jag wet att Han älskar oss mest, bädas wårt wäl
legga honom säkert innerligt om hjertat. Hvad som
dock för mig blefve en wälförtjent tyngd wore allt detta
myckna smärta jag genom för helt profvande och bön
genom för mycken lättsinnighet tillfogat en annan, jag
hade ju först varit wiss om Guds wilja innan jag genom
min öppenhet kommit hans känslor att swära, men
Gud förläte mig hvad jag syndat! och jag att I icke
tillräknar mig hvad jag mot honom felat om det och
försakat honom lidande, därför är jag honom mycket skyldig.
Blif nu ej orolig för mig afwä detta min dyraske mamma

mit hopp och min förtröstan hoppas jag mig säkert få
behålla och wisa ej detta för min lidande wän om mamma
tor att det på något wil skulle skada honom, kanske mögli-
gen fästa ^{konst} mig mera vid mig hvilket ju kunde wara skadligt.

Första raderna af detta bref skref jag i går och underligt
war det att mammas bref jag idag mottog börjades all-
deles lika som mit, i dag den 5 har jag skrifvet det mesta.
Hvilken rikedom äger jag ej i mamma och i så mycket
skönt jag äger på jorden. — Ach min dyraske mamma
hur skall jag? hvad skall jag nu göra denna stund då
jag ju ej wet Guds wilja om det är wärre att nu begiwa af
Pappa ett bestämt ^{swår} jag tycken att jag ej kan, Mammans
wilja är för mig så dyrbär och kär att uppfylla, men
jag har ju och en högre wilja ~~att~~ att ~~och~~ att uppfylla.
Jag har best Gud, men jag ej fått något swår
änna om jag nu skall bestämt fråga Pappa jag ~~tröt~~
det om jag då skulle gå emot Guds wägar, huru olycklig
jag! — Huru ousägligen lycklig hade jag ej ansett mig i
och med hwar wissa steg hade jag ej följt mammas
råd, om det blott hade stått "jag har i bön förnu-
mit att du nu bör tala med Pappa och den här skatten
skatte för mig." Men nu hvar ömt det skäl ge mig
hjäta, de ligga ju mig så nära, det är ju blott mit wäl
och Li wäl mamma söker och dock, jag är för barmhertig
och oviss för att waga att nu taga ett steg som kunde
war så wiktigt för hela mit lif. Nu skrifva jag i en
sådan hast att det wist icke bli redigt, men jag är så
rätt att ej få säga allt hvad jag tänker innan jag måtte

Parasmiemi 12 Juli 1844.

Min älskade mamma!

Churu jag nu kan vara så lycklig måhända att
hafva något af bref från mamma med denna post
så är då på Björkfors och kan ej nu besvaras om
jag är i Haparanda eller rättare för närvarande på
afsannamnda ställe hos Thilde Eström.

Tack innerligt att mamma som jag såg i sist
brefvet längtar efter mig! Poo icke att jag här stannar
som jag skref till Maria hos Pappa ej yttrat den
inbådan, och dock, skulle han och göra det, så skulle jag
ej kunna tänka mig det, nej, nej, nog komma jag
tillbaka till min älskade mamma!

Så nu se huru länge vi komma att dröja här, Pappa
har mycket här så är för Tarboor Tornbogs affärens skull
och. Alls icke tror jag att vi komma med Boozelins
som far härifrån den 13 utan Pappa har sagt att då
han blir färdig fara vi landvägen till dess vi träffa
på någon angbåt.

Ursäkta skall jag nu mera säga? Lå foträffligt det är
med brefskrifning, så är det ändå litet tråkigt att man

ej kan nedlägga sin wardelse helt och hållet sådan
den är, icke främsta helt naturligt, utan att det så lätt
kan bli i till någon del oriktig åsaga, dock. 'pretentionerna'
på icke wara allt för höga, nog är skrifkonsten en
lörträfflig konst ändå.

Mammans sjukdomsfall som kom så häftigt en
dag war oroande. Må Gud dock wara så nådig och
lata mamma ännu på lefwa för oss. 'Goda mammor'
kommer detta att så lätt åter, såfråga (läkare om ej detta
är nödvändigt. Jag beder riktigt här om.

Howard jag tycker mig vilja bli tacksam om jag åter
får komma hem, men huru förskräckligt om mamma
ej skulle finnas där då. Dock tror jag att Gud låta mam-
ma ännu på lefwa något.

Howard det skall bli för en oöfverflyttig glädje, att få tale
ut riktigt och få höra mamma likaså.

Här vare jag väl bra ensam och ofta i brydelse om ej
Gud ware mig så nära och stälde allt för mig så
gott. Mörka är snällt, till henne går jag rätt ofta
då jag är på Björkfors, annars är jag litet försiktig att
ej för mycket närma till någon, hvilket nog är bra
blott jag nu kan hålla stand, då jag ju har sådan fallenhet
för att vara äppen, allt är nyttigt att lära sig.

Mamma bad mig en gång skrifva om Johannes, men det
är ju bättre att säga hwad jag vet då vi råkar, vi ha

också i det hela varit litet tillsammans, som han ständ-
igt är på Näsby för bredhandel. Han war klen till det
han då jag sist träffade honom, men skulle då köpa sig
tobak. Anna har jag varit föga tillsammans med
och på så mycket sätt som möjligt undviket henne.
Howard redliga wänner är för en dyrtas gifva, wänner som
förfärrer.

Anse mig ej för falsk i det jag nämnde om Anna. Howard
jag afkyr falskhet!

August är så snäll emot mig och hans hjerta är
så oedligt.

Uti blifva väl här i Flapalande ett par dagar och
återvända då till Björkfors. Se om något der timat
under wår bortwäre.

Howard det gläder mig att Torin är hos eder, helia honom
så hjertligt. Och om han ware kvar då vi komma hem!
Helia S. innerligen och tacka honom för alla hans kär-
helsningar i Mammors och Marias bref. Likaså helias Mari-
och Evelina, Hanna, Mia och Paul hjertligt samt Eva, Joha-
na och Clara. Glöm ej att helia alla dessa. Grete och

Thilda helias Mamma så hjertligt, jag bli väl här
hos Thilda mest under dessa dagar. Idag ska ännu vi ut
till Nelli Sofia samt Magdalena i Torin till hwilka
jag riktigt längtar.

Det blef så många helsningar, men då de komma från
hjerter är de ej för många. Min dyrtaste mamma får
ej glömma i bönen sin tillgifvande Sonunda.

Parasmiemi d. 15 Juli 1854.

Min älskade Mamma.

Som jag ännu vistas på ofvannämnda ställe, har jag ej ännu kunnat emottaga något brev, ehuru j. kanske har flera än ett som vänta på mig på Björkfors, men desto kärare blifver det om morg. då jag häppas anlända dit.

Tappa har i dag rest till Björkfors, men jag tror att det var det rätta att jag stannade här för att i öfr. morgon i sällskap med Thilda resa dit. Thilda är snäll, hon kan behöfva någon liten uppfreskning och för öfrigt är hela familjen utmärkt goda och välvilliga mot mig, och här har jag kanske tyfeligst förhafva min frihet. Alla visiter äro på de föregående dagarne bortgjorde så att jag i dag får vara mera stilla och hoppa att morgondagen skall blifva god. På förmiddagen ämnar jag i kyrkan och på eftermiddagen en stund till Magdalena hos hvilken jag varit 2 gånger men blott korta stunder. Hon är oss såkunt gifven till förord. signelse, jag förstår icke hvar Gud gifvit henne en sådan kärlek till oss, vi ha ju dock intet gjort för henne. Och hvad hon har min älskade Mamma i synnerhet och oss alla kända och hun mycket hon bett för oss. I vinterns lät hon åtaga sig att skrifva till oss några märkvärdiga och mycket kraftiga helminjar.

som dock snara försummat. Det var isynnerhet
uppmärksam till mamma att uppträda böens
lykta oförvaltt i sitt hus. Hon talade mycket om böens
kraft och uppmannar värdelös till den i dessa tider
hon sade att allt det onda som hoten skall bli afvärd
från vårt land blot vi beja. Märkvärdigt talade hon
om mamma, men jag får säga allt då vi om vi
så lifva ju snart få vägas. Hon trodde ej att mam-
ma hade så många år kvar på jorden. Något vä-
deles sade hon om en bok, som jag ej heller vill skif-
va, blot söka bewara i troget hjerta. Herren är den som
styr. — Nellis Sofia kan jag ju ej till min saknad
tala med, men hon var innerlig och hjertligt
tacksam för gåfvan, i afton amna Thilda och jag
åter besöka henne. För öfrigt vet jag just intet att
säga om dessa städens människor, de tyckas vara
sig lika och nog vet mamma hur som alla äro
snälla mot oss.

O hur innerligt jag nu önskade att kunna kasta
en blick in till eder och se eders stämning och allt
hur det är der hemma. Men nog vet jag att allt
är och bli bra blott Guds Ande är eders när och
är eders ledare och det tror jag.

Adjö så länge dyra wänner! Nu skall Sofia be-
kas.

1. 16. God morgon! Nu vi i dag vara tillsamman hos Jesum!

Nu är jag så fattig på något att skrifva innan jag får i
morgon på Björkfors, som jag säkert hoppas, något emottaga.

Lasten nu detta är kort och ej af så mycket innehåll för
det väl ändå sändas då jag vet att mamma gärna hör
något från sitt bortowarande barn.

Dagen för vår afresa är ännu ej bestämd, men Pappa skrifver
nog derom till Læbro då den bli bestämd, jag skall också säga
det så snart jag får wita det. Jag skrifver så ofta hem,
men kanske mamma förstår orsaken.

Nu äro Wilhelm och Gustaf måhända hemkomna, är de
det så helsa dem innerligt. Nu är det blott innerliga helmin-
gar. Mamma måste förlata, att jag i dag är så kort.
Thilda och jag skola nu fara till kyrkan.

1. 24. För en stund ^{redan} hemkommen från kyrkan och Magdalena hos hertken
redan jag hört mycket godt. Det gör mig ondt att detta brev
skall vara så ofullständigt, men hvarför skall jag vilja vara
bättre än jag är? Tawäl nu på pappans älskade mam-
ma, men aldrig annars farväl!

Mammas
egen

Henrika

batte för det lifvet genom andens hjälp allena.
Mamma har nu länge lefvat och stridit med
denna världens mangakanda och behåfde nu allt
för väl på mine so. Nog bli den väl ^{at Mamma} och ge
om så är nyttigt, kunde blott jag råk skicka
mig och göra hvad som råk är.

Hä. En del af Hagströmska familjen, Hougbergs
och några andra voro här i lördags. För-
oaf voro Malmqvistska barnen och Fru
Malmqvist här. Tro ej att de värdslöses för
det frammande som skulle komma, vi skulle
om dem efter bästa formaga och de tycktes
vara belåtna och glada, vände ring tackbälsken
till mamma.

I fredags så Prinsessan för här förbi, hvilket
var en vacker anblick, var hela familjen fö-
ding här, till och med lilla Selma och Tjenste-
flickorna och familjen allm, det vill säga han själv
Emil och Erika. Det föll sig så och jag tyckte
att det var rätt treffligt. Gummman Thor kom
och alla till minnas förstås, på aftonen åkte
Göding in med hästen som hemtade Pappan
Wolf stannade ej här emedan han skulle
nystja eltkuren först i staden.

Evadina Hougberg och Maria Curen äro här
emellanåt, men jag tar mig ej mycket af dem,
hvar och en behöfver finna sig själv och allt
inom sig.

Inom huset har allt hittills gått i fred, alla
äro goda emot mig, skuru jag ej kan göra något
rätt godt. Jag kommer temligen väl ihåg hvad
som behöfves, men det är alltså af mig själv
det känner jag så väl, ty går jag ut ifrån min
inne så kommer och de yttre sakerna i alaf
och jag glömmar det som skall skaffas.
Det är endast anden som i det inre påmin-
nar afven om de jordiska bestyrren.

Nog är det rätt stilla här i allmänhet. men
och allt yttre är så godt, det är endast rynden, olydnar-
den mot Gud som är det onöa. Jag slutar nu
käre Mamma mått vi alla vara stilla och
för Gud så blifva väl hjälpta till själens fräls-
ning genom detta lifvet.

Mammans
tillgifna

Var ej orolig för mig Mamma, ^{Henrika} jag
ibland minne svara strider men så hjälps ut
ej att fly till människor och så är det väl om
man känner den ena tillflykten.
Heleningas från Bernhard och Hanna. Fru Ellen
branda bad mig helia så hon för.

Ja han jag har
och om det
hitt en del
det andra
brefvet.
Jag skrifvade
om det yttre
skulle efteråt

24 1857
6

Käreste Mamma. 'Imina tankar skrifver
jag brev till mamma, men är dag nedstämd
och då försvinner allt det myckna man har
att säga. Då vet dock är Mammans födelsedag
i dag och jag vet att man deruppe högt vardar
brev skall jag söka att skriva några rader.
Tack för brevet som jag fick igår. Det är
sorgligt att se världens lif utan Gud, då man
dock vet att hvarje själ är så dyrt inför
Gud och att hans bild kunde der återupprättas.

Matte mamma få^a velsignelser af Gud att
använda de dyra nadidagar som andra kunna
förestå till själens rening och införande med
Gud.

Utländ är jag rätt glad att mammor är
der uppe och borta från huset här förefaller.
Mamma vet att det stundom kopas sig mycket
på en gång här i huset och sådana dagar
kunde man ej gå igenom om det ej vore
synnerlig nöd som uppehåller en. En sådan
dag var det i lördags jag tyckte dock att jag skulle

Jag är ej rätt säker hvad som för hvar man
 bör handla med alla ifrågasättande sakerna.
 Vi måste därför lämna Gud rum att
 ställa, och icke förhastat oss i egen kraft, men
 tror ibland att det är så nödvändigt att
 afgöra, men det är ej så.

Som det visar sig för mig skall jag nu
 yttra mig, men beslut ej ännu, isåfall måhända
 kunna och se det annorlunda sedan.

Jag har troat i sommar att det ej vore
 meningen att Hanna skulle vara här
 längre, oaktadt allt hennes goda. Hedda tyg-
 ker jag att Mamma ej bör släppa ^{ifrån sig} utom
 den nyss nämnda är hon den enda
 härliga vänner bland de tjänande inom
 huset menar jag.

Klara tror jag hvarken kan vara till
 besvär, eller frömma för oss, eller vi hjälps
 här längre. Hon kan visst vara beskedlig
 en tid, men den bittra roten åter inmanför
 obruten och bräster fram i sin tid. Hvar-
 ken läsning, eller tal tyckes verka något
 väsentligt på henne. Icke menar jag

Waldemarssund d. 6 Juli 1887

Älskade Mamma.

Efter som jag har ledigt denna stund
 den ville jag skriva litet till mamma, det
 kan komma förhinder redan såsom förra
 postdagen. Jag vet ej än om jag får något
 att säga, för jag ej det så slutar jag åter.

Äck, mamma hvad det är nödvändigt
 att hålla sig djupt enat för oss arma,
 som stå här i en beständig strid mellan
 Guds och fallets lag.

Guds kärlek är så att vi oss de vi icke
 kunna bära på våra hjertan de många
 olyckliga som leva utan Gud i världen,
 icke djupare bekyrta var kallade att vana
 oss och leva för Gud.

Nu skall jag försöka att tala om det
 försvikta. Om magnarna följer jag
 lille Adolf i jakuset där han dycker
 mjölk, hans mamma & Pappa komma

ut emellanåt något stund och helra på
honon. Det är så godt de de på komma
ut i luften, jag har även hört de andra
barnen komma när de tvekar. - Haller jag
mig till Gud så får det gerna vara
frammanoe då har jag kraft att roka
mottaga alla väl, ehuru sant, man kan
gerne vara tyst och även för sig själv
nagon stund blott man känner sig upp-
riktig och visar det den stund man är
med dem. Slapper man åter af sin
faste, då är man ju olycklig i alla
omständigheter, då jag känner jag mig
så kraftlös och förmågen till allt.

Sondagarne äro förbor, dyrbara, hel-
kä förlov och komma oss på till godo.
Vist icke så, att det icke på de dagarne
bevisas oss mycken nåd och att det
kunde vara viden samre, men det blir
icke den särskilta välsignelse som de
kunde vara i sin skole om de nåt
andraoer. Sabbathsdagen borde användas

och i stilla indragenhet der man hemtade
must och kraft ur Lifs-tradet, dels och i
gemensamt enfoldigt upplifvande. Ack
det är dyra förluster att så icke är.
Härmed vill jag visst icke knota, eller klaga
på någon, utan går först en och kommer
omn och var trohet i honen o förbonen.
Vi taja den taken alldeles för låt i sin
egentliga vassende.
Det husliga går utan något särskilt
att nämna.

Vi böra chafkomma att vi äro en kropp
och bero af hvarandra den enas tillvart
är den andras/nära nådalmistone och tvettom.
Det är således vigtigt huru vi bruka måden
och kraften.

Jag slutar nu för denna gång på se
som det blir mera sedan.

27 Juli Sent i går afte fick jag mormors.
Walkommen till oss snart kär mamma!

Det var mycket. - Hall jag i dag
ej kan gå till Fru Lennström så skickar jag
svaret till Carolina. Frågan om Helt Lennström behöf-
ligt och väl ej i vår bevaras.

Waldemarsudde 10. Juli 1854

Käraste mamma. 'Guds vägar och rådslut
komma ofta för oss förvånat, men väl är det
om vi då innanför alla skiftnings har
ett hem som icke förändras. - Vi veta nu ej
hur om Robert är inom, eller utan heden,
men vare det ^{frå} ena eller andra sättet då han
är; Gud så är bandet ju icke brutet emellan
oss. Blott vi ^{2m} har våga på fullaste allvar
att befasta det bandet.

Nog tycker ^{man} att det skulle vara gott att på
vara närvarande vid ett sådant tillfälle för den
som det så är utsett.

I mina föregående bref har jag yttrat
mina tankar om framtiden. Vi få och kunna
vi skapa något i det yttre. Inåt skall vårt
arbete gå och därigenom det yttre ändras;
och då, dessförinnan må vi bära det med afve-
rslighet.

Mamma yttrar by dig ej om hela världen.

Detta är visserligen men öfning, men är det
i Guds mening att man skall leva någon
tid i denna världen så måste man ju gå
igenom den. Då kommer det derpå an att det
må ske på det sätt som är af Guds hand.
tillskickadt. - att gå på rosor genom världen
väntar jag mig ej, men för Guds, för mig
annu förordade gåfva, på mig tillämpas. så kan
väl ej något lidande bli för snart att vara
då man ger vissheten att det är från
Guds hand.

Äre uppköpen i staden så svåra, skulden
ligger hos en djelf om man ej går igenom utom
att tappa bort sig i så väl det som allt annat.

Onsdags förmiddag kom Fineman helt
oöfventadt ut och stannade hela dagen, på
eftmiddagen förklarade han Obceernas 12.

Man aktar hans besök dyrbart. Spörings
kommer afven då, Fineman trodde att det så
var utskickat och angrade ej sitt besök,
hörde jag idag så jag var uppe hos honom
för att meddela de underättelser vi fått om

Robert. Han deltog och helsade hjertligt
eder alla, Ednne och alla.

Säkurligen har mamma fått det tyg som
skickades med ångbåt till Calix, det var sådant
man då visste sig behöfva, nu får vi väl
höra med nästa postdag huru det förhåller sig
om akta till det skall skickas. - 13 alnar para-
matta af Augusta, samt några alnar orlean
till förkläden har jag köpt. Pappa tycktes ej
vilja köpa tyger af jugorna. I alla kläder, det
vill säga 2 vestar och ett par svarta byxor
är också köpte för att med edgne i afton
eller i morgon afgå. Lackhammen har jag
tagit från bordsladen, den skickas nu skuren
den är liten sonder. En ny kostar 1-29 om
Mamma vill skänka jag skicka med nästa
tillfälle. Så huru jag skall göra.
Mammans

Skicka Ednne en inre klockning. Lynda
vill jag säga men kan ej. Det är underligt
att ej veta huru det är, men följ Robert. Anom till
det ytterst bland eder så gif honom om hjertlig klockning.

Thorslunda, (sept 1848.)

Älsakde Mamma.

I lördags var det så likt hemmet, ty då skar jag bröd, och lade på spjället till skorpor, sedan lade jag mossa imellan innanfönstren, som sattes in då.

För varje dag upptäcker jag nya lärdomar, som jag har inhämtat af min Älskade mamma och i hemmet, som få andra mödrar ha lärt sina barn. Jag tänkte mig bli så bra och varm i min Christendom här, men nu ser jag, att det blir intet, om inte Christus själv smälter det ishårda hjärtat, men visst har jag tillfälle här och jag väntar att Christus skall klappa hårt på hjärtat, på det att det må brista ut i tårefloder. Jag gläder mig så mycket att få se min Älskade Broder August, om han kommer, medan jag är här, så att mamma måste skriva, när han kommer, nästa gång mamma skriver, om mamma vet det. Efter honom längtar jag mycket, mycket. Tante Emma ber Pappa och Mamma nödvändigt gå till Loostmöms på Christning, ty annars skulle Tante Sara bli mycket ledsen. Säg från Tante Emma att hon ej kan komma, ty just då komma de nya pigorna, och då måste hon vara hemma. Den kommande huspigian har frossan. Hälsa och tacka min gode Pappa för brevet, ty det var så roligt att få brev från honom. Pennan är så dålig, så att det blir svårt att läsa detta. - Förgäves hoppades jag i dag att få brev från Mamma, men jag vet nog, huru mycket att göra det är i hemmet, men nu hoppas jag nästa Post. Två gånger har jag fått brev från Carl. Sakerna äro skickade till Upsala. Ack, vad det är tomt och tungt här i världen, när man skådar den från rätta sidan. Ack, om man alltid kom ihåg det, så skulle det visst gå lättare att leva här i världen. Om Mamma visste huru mycket jag Älskar Mamma: men vi kunna icke giva bevis därpå, och icke någon belöning för alla Mammors mö-

Vänd.

2
dor, om ej Gud omskapar oss till sina barn. Då skulle det vara
glädje, om vi alla träffades i himmelen efter denna korta vand-
ringstiden. Hälsa min älskade Paul, som alltid kommer ihåg sin
stackars syster, hörde jag av Pappa. Hälsa Edla, samt alla sys-
konen och de övriga.

Bed Gud någon gång, att han ville giva ett nytt hjär-
ta, och göra mig helt till hans barn. Mammans stackars

Henrika.

Avskrift: originalet hos Rune Alm.

H.L.W. Bergman, den 10.4 -29.

Från Kersika Bergman
Haldemansdals.

Århus den 22 Aug. 1860.

Älskade mamma!

Så mammans brev till mig af den 11te juli hade jag sedan länge sedan hört swara, men jag har ej kunnat det. Älskade mamma! jag kan ej ännu skrifwa ett visst svar derpå. Inseendet af egen uselhet, fruktan att sara, kanske jag vågar säga samvetslöst, som befäller mig att så våga orden, att jag ej kan utsäga det — som känslan af att vi till det gada utte förmå, följa, da mig lida här behandla frågan om den inre gemenskapen emellan oss alla, der dock en hvar af oss torde känna ett öppet sår. — O Guds förunderliga råddel! har det väl så fatt skett, en hvar af oss till ett kärleksris att ej förlämnas vi må finna det så lyft här, att vi ja vilja för den tid bygga våra hyddor tillsammans i ett förgångligt land. Afven jag har vetat i min stad hoppats och hoppats åter, att det skulle blifva ut till afven här på jorden då vi, föräldrar och syskon, skulle sammanbryta komma att vi wero ett och att vi förstode hwarannan och att en hvars sår ej mer skulle stå öppet, blödande eller ohelat — men, älskade mamma, jag tror ej mer att det ja får bli här.

Skönt skiljde i tiden skola vi wandra; men vi sätta ju alla till Faderen — a. m. Fader, lat vår sak utgå från det minsta af wårt wäsen och ja därför tränga fram till Dig! — att Han måtte på andra stunden samla oss alla, föräldrar och syskon, i ett ewigt kärleksband omkring Dig.

Denne ord, min älskade mamma, hafwa utgått

från mitt minsta väsen. Jag vill att det vare mitt
testamente till mina älskade föräldrar och systrar,
om jag går bort. Guds därför detta brev, till id int
ne om att jag så mycket älskar eder, fastän det ej syns
eller får synas.

Jag kan och får ej säga mer.
Din älskade mamma!

Mamma

August

möta från Sverige. ?

Suget på detta brev skall ni skrifa
på Lausanne. Madame Gaudin "le petit
château". Skrif snart, ty i Lausanne blir
jag ännu mycket ensamare än här.

Förtat hastigheten, men jag skall skrif-
va ordentligare till Pappa nästa gång.
Jag reser troligen den 14 eller 15 till Lausanne.
Häls innerligen Pappa, morbror, sysko-
nen, Hanna och gossarne samt alla.

Tante Emma & Carolina hurken, häls-
de i går när jag nemade, att jag tänkte
skrifva. Jag kommer mycket att sakna
mina Thomas och tante Emma i Lausanne.
Den älskelige gubben Thomas tänker
troligen resa med mig för att hjälpa mig.
Jag vill hafva brevet af i dag och därför
skrifwer jag så här fort. Pappa förlovat.

Farväl älskade föräldrar och syskon
helsa Tinneman och Gunman Thor. Tack
tack för mammas brev. Paul skall jag be-
svara nästa gång. Alm & Henrika afwen
snart. Eder. Emmil.

*) Lausanne Locke har Stusen innewanade

Neuchâtel den 4 Januari 1861.

Min innerligt älskade Mamma!

I dag har jag mottagit brev från Mamma
Alm & Henrika, samt broder Paul, För-
liden vecka ett från Carl inrestadt i
brev från ^{till} Mr Thomas. Han har skrifvit
svar, som jag närsluter. Mycken tack för
brefwen, efter hand skall jag besvara
en och hvar.

Att ni wro nöjda med mitt lilla
franska brev gladdde mig mycket. Sedan
har jag skrifvit ett till Pappa och ett
till Wilhelm. Det sednare afwen på fran-
ska, hvilka jag hoppas i hafwen mottaga.
Tack för beskrifningen öfver tillbringa-
det af eder jul. Alla små undrettelser äro

för mig så innerligt välkomna. — En liten
beskrifning öfver min. Lördagen för jul för
jag med Mr Thomas till en af Bergs försam-
lingarne, som ligger i en by, som heter "Loche"
Med jernväg tvänne timmars väg ständigt
uppför så, att man måste hafva 2de Lön-
tis ett för, samt ett efter. Under wägen passe-
rar man 6 tuslar. När jag kom dit upp
war det riktig winter. Högt med snö och
kallt. Jag fick rum hos en rik familj, hwilkas
sönner bo hos Thomas. Kan mamma
tänka sig. Jag fick ett windsrum, som
endast hade blifwit eldat genom en liten
brasa på år och dag. Jag kade mig nästan
helt och hållet i kläderna och tänkte på er.
Emellertid så gick det bra. Söndagsmorgna-
nen betrackade jag mig hos herrskapet och
sprang med lätt hjerta och sökte upp min
gubbe Thomas. När en man, som man kan
älska! Öfwer war gudstjensten. Församlingen
bestod af 4 damer + 4 herrar. Efter gudstjen-
sten så bröt Thomas brödet samt delade det
bland de som stannade qwar deribland afwen
jag likaledes med wine på ett glas som hvar

gick ur hand i hand. — Derifrån foro
vi till La chaux de fond en by med 1¹/₂ tusn.
innewånare. Der höll Thomas gudstjenst
kl. 3. för 40 personer. Efter gudstjensten skildes
vi till byn för åter till "Loche" på aftonen,
men jag ville hem. Tvänne herrar följde
mig omkring, samt bjöd mig sedan på wine
i den enas hem. Det war en älsken på quäl-
ock knarrade under fötterna. Jag kom hem
kl. 8 på quällen. När man för upp är den största
tunneln 10 minuter och när man för ned
den. Hela resan ut för ¹/₂ 40 minuter ut för
Julaftonen war jag hos tante Emma, men
jag war nästan lika mycket hos er. Juldagen
afwen hos tante Emma, andra dagen är ingen
fri helgdag här. Nyårsaftonen samt nyårsdaga-
na hos Thomas. Andra Januari på förlofning hos
tante Emma mellan Ettore Friberg och en
ung bokhandlare här i Staden. I. Delachaux
på quällen hos brudgammens far och systrar
Hvarast Thomas höll böw afwensom brudgam-
men. Böerna wora utmärkte, ehuru jag ej
förstod allt. Brölloppet skall blifwa i Mars
eller första dagarna af April. om inga hinder

ett kätiskt öga om man på en kort tid skall
uppfatta karakteren.

Tack för att Mamma ej gör det möjligt
för oss att komma till Björkfors, hvilket likväl
ej är belyst; är. Enstaka cholerapall har
förfallit; Stockholm.

Det är så leosamt, att besvara Mam-
ma med uppdrag; den våg jag nu ämnar. Men
om kan ju lämna hela uppdraget åt Christine.
Jag vill blott anställa om, att ifall något
mer nedskänks från Svartskär, jag då fin-
ger en bytta med, hvilket var en stor tjänst
för mig. Jag får då sedan betala den rakning
Bergborn skänker derpå. Mera, eller mindre
är jag tacksam för.

Nu får jag sluta med innerliga helningar
till bröderna och de vänner som intressera sig
eller särskilt fråga efter mig.

God hjälp och en hälsning; och genom allt
att vi må komma framåt.

Mammans

Henrika.

Bergshyddan d 5 Juli 66.
1866

Min dyra Mamma.

Trost får jag nu så mycket tacka för
det så välkomna bref, som i går anlände.
Jag förmodar, att du svarar jag för en vecka
sedan afsänd, framkommit. Alla undir-
telserna i mammans bef. ers af värde. Vi
tänkte också, att I ha den storm på vägen, men
det Gud för underligt. Jag förstår och
tänker mig flera bonestunder, det är en så
god fläkt som bläser der i Norden och
hellosam för anden. För mig som dock
är mera prosaisk, än många, förefaller
Björkfors som något som var ett stycke
hög upplyftat, än ^{andra} vandra ställen på
jorden.

Mamma frågar hur jag mår. Jag finner
mig ganska väl här för närvarande. Har
godt med mina jungfrur, hvilket jag är så
viktig för en husmor. Margret är mig
till hjälp och Karin har varit och sig
till sin förbättring och gjort hvad som
behöfts. Jag vet att Mamma i sin fråga
känner om mig. Tack för allt.

Utan en vecka ha vi varit ganska många
här men det har känts lågt och behagligt.

Fru Wetterdal och Carolina var här några
dagar, efter hvilka den förstnämnde segla-
des öfver till Ornen af Gustaf och Alm,
der hon ämnade vistas 14 dagar hos prästen,
hvarst hennes lille Dennyk är. Fru Wetter-
dal lär ha början till kraften i bröstet,
förefaller således undergifven och stilla,
förestår lakarna säga sig ej ha bot der-
för. Carolina W. är på några dagar hos
Angelica medan Wilhelm är i staden. Carolina
är ock mycket lättare, att vara med än för-
stilla och båkig.

Gustaf lemnade oss i god morgon efter
att ha vistats här i 2 veckor. Som han
nu känner sig betydligt stärkt och hade
afslutat matlusten, ville han använda
sina krafter till att studera för att om möj-
ligt göra bort sig som ligger på honom,
som man säger. Skulle han åter blifva
klen, tror jag han återvänder hit. Han
reste samma dag på eftermiddagen till Elfsala
och besåg mellan 11 och 2 expositionen.

Om Alm har jag så svart att säga nå-
got. Han tyckes ej ha samma ro som för,
utan tvärtom har jag skundom fruktat, att
han skulle alskamma just till den punkt

der han var då den började. Dock vill jag ej tro
det, men bittit var om han ej vunnit det Gud
afsett med allt det mycket han haft att genomgå.

Gott var om Carl skrefve till honom några ra-
der, det skulle han värdera högt. Man måste lik-
väl erkänna, att Alm är friskare till hälsan ~~han~~
än för in till staden några dagar i veckan till kontoret.

De första dagarne Wilhelm och Angelica
var här var således vackra och de voro så lyck-
liga och njöto tillhanda allt för mycket på en-
gan, så Angelica blef något klenare, sedan hon
ock entrat i hållande blott af få förmåder
med regn, så hon fått rutit innes flera dagar.

De äro belatna med sin bostad. Wilhelm
har köpt en vanning på Bryggare ^{gatan} för 400 som
skall vara mycket bra.

Jag undrar huru jag gör med Herman. Önsklig
är att edra beslut må bedas till det bästa i detta
väsentliga viktiga saken. Det han är dylig
är tvärligen obestridligt, men det är ock att tillse
om något annat finnes dygande som ofta åtföljer
dylighet, nämligen öfvertröende och framfallet
att pröfva hans riktning i det andeliga.

Gott är att mamma tänker på Gensteholm
att mig till hösten. Faller det sig så, att hon kunde
göra någon nytta på Björkås, kanske under
hållningen vara inne, då ännu är att se
jag godt att försöka henne, men nej för man ha

Köping d 8 Mars 1864.
kl 8 på aftonen

Älskade Mamma.

Allt hittills ha vi blifvit godt skötta
och vardade af Honorn, som är när dem
som behöfva Honorn. Vi ha blott orsak att tæ-
ka nu då aftonen är inne. o

Som jag trodde har det gått, nemligen att
vi skulle blifva, antingen synligen, eller
osynligen vardade. En herre i jule (namnet
okänt) blef vår kamrat i vagnen vid afresan
och har sedan öfverallt på oss och när någon
liten hjälp behöfvats alltid varit till hands.

Han ställde oss om, att vi telegraferade
i Delfta att hästarna skulle vara vid sta-
tionen i Lerboja vid framkomsten, det höll
och inträffade. Då vi kl 6 i afton anlände
till Lerboja station stod två viliga hästar,
och en mästarens hustru, som öfver oss hit,
hvarst vi inträffade på 8, vänligt mottogs

och uppfäres uti ett varmt och frefligt
rum. Om Alm kan jag ej mycket nämna
som det ej med fenna kan beskrivas och
ej hade vara mytligt heller, dock allt har
 varit frågel af stället så vidt möjligt
vart.

Kära mamma! de varmaste helst ningar
till de små. Hanna må afmärkt komma
båda deras knifvar och hvarsa saker. Thorsten
brukar ha en i fickan. Vår snälla skjut-
båre har lofvat taga dessa båda med sig
som han moter Stockholmsposten. I morgon
hoppas vi i ganska god tid tillryggelagga
de 8 återstående miken till vannerna vid
Barken. Axel svärighet att skiljas från
oss har betyd för mig till emellanåt.

Vår snälla helsa Carl, Morbror och Hen-
na samt dem som fraga efter oss.

Alm hälsar varmt och säger: Beogen för
oss! Bes Thorsten Skrifva.

Mammans Tacksamma

Henrika

Vår var i försedd i afseende på
klädor och!

Fr. Henska Bergman

Rosenwik

Lördag 11 Mars 1864

Dyra Mamma.

Blott några dagar i dag för
att meddela, att vi finna oss så väl
här, som vi möjligen hade kun-
nat hoppas och komma tröligt att
stanna något; jag kan ej säga hur
länge, men jag tror jag att vi blifva
borta oför 2 veckor. såvida ej något sär-
skilt inträffar med barnen som kom-
kallar oss, eller det annars påminnas för
oss. Under närvarande förhållanden

gå och kyssa fästen, så att jag smärkt.

måste jag lämna barnen och hus-
hållet och bön det vara mig en här pligt
för att vara min man till hjälp.

Jag tillfraskar mig och, att den
himniska Fadren vakar öfver, och
lata sina tjänständer varda de
små derhemma, såutan den gava vord
jag hoppas de och i yttre matts orhå-
la. — Mamma är väl snäll och

ser till dem emellanåt. Har mamma
lust skufva någon rad så såg huru
de ha det.

Vi ha här blifvit mottagna
med innerlig välvilja och trafast
vänskaper.

Litet efter 6 på lördagsaftonen
komme vi fram hit och ha vi önskat
till tacksamhet för all Guos hjälp sedan
vi lämna de.

Alm helrar Mamma och Carl mycket.
Jag vill ej bejda Carl med sin upptagna
tid skufva till Alm, men skulle det faller
sig låta för honom vore det för Alm en stor
uppmuntran som ett kärleksbevis.

Vi äro ej skilda genom detta yttre afstån-
de.

Henrika

Pröfven hit är. Stjernvik
" Löfbarke

Afven komma hit fram med blott det sist dille
namnet. Lättig-
skrif ej om det faller sig besvarligt. Jag har
Posten går torsdag afton.

Prästinnan & Maria helra mycket i 23
Afven bejda i helning till Morbarnadig
om han prägar efter oss.

Säkert hafven det i eder käre krets

Jag känner en obeskriplig längtan att få åtminstone några ord ifrån Mamma. Det är så ledsamt, att jag har så svårt att uppge en adress, och man kan ej alltid ^{hvar} beräkna den tiden.

Nu är det utmärkt vackert väder och fullsommare, och värmen håller väl på att sega der Mamma också, hoppas jag. Mamma är väl sjuk och halsar hjärtligt till Morbror, Carl, systas och de andra syskonen från Mammans yngste, tillgifne son Paul David.

Rom den 8 Mars 1869

C. H. B.

Paul David B

1. innerligt älskade Mamma, det första brevet har väl framkommit nu, deri Mamma sett, att det står väl till. Om några dagar far jag från Rom till södra Station. Idag på morgonen har jag besökt ett kloster, men jag fick ej se in i någon af munkarnes celler. Munkens, som förde ikring mig, var mycket välvillig och bjöd på kaffe, och när jag gick, gaf han mig ett porträtt af ett helgon, och under hvilket är lackadt ett litet stycke af en skjorta, som burits i lifstiden af samma helgon. Det inre af klostret var ytterst enkelt, och lefde dessa munkar synbarligen i den största fattigdom. De kallade sig Trinitärer. Jag har sett påfven flera gånger, och ^{hört} honom med se, hvilket han ännu gör med stark stämma oaktadt sin höga ålder af nära 80 år. Han har nu varit påfve i 23 år. Det är en liten gubbe, som ser godmodig och from ut, men huars ansigte ej har något utmärkande, ej uttrycker något, hvarken det ena eller det andra. Det är högst märkvärdigt att se de katolska kyrkobrukens, så som, jag har sett i flera kyrkor, finnas en stor statue uti metall föreställande något helgon, och på hvilken katolikerna gå och kyssa foten, så att jag märkte

att foten förmligen blifvit till en del uppförda.
Till en kyrka måste man gå upp en lång
trappa för att komma dit, och denna trappa
för man sig använda annat än att
på knä, hela tiden. Katakomberna ha också
förväntat mig mycket. Under en kyrka
begravas ännu munkarne hvassa-
da i dylika underjordiska gångar, der det
äfven finnes ett litet kapell, hvarest alla
pyrdnader äro gjorda af människobarn,
och jorden är tagen från Jerusalem.
Det är också mycket intressant att se
des stora gräpningar, för att undanskaffa
jorden, som under tidernas längd samlat sig
på de gamla byggnaderna från Romo for-
na tider. Så har man nu nästan all-
deles bingat i dagen de forna kejsarnes
palats, som ^{är} stort, otroligt stort, och som för
ej länge sedan blott var en grönska-
jordkulle. Härom dagen gjorde jag tur ut till lan-
det, till ~~en~~ en villa, som var så vacker.
Trädgården full med blommor. Camelier
röda och hvita blommade redan ute på
Kalljörd. Det ser ut som folken skulles
som den enskilda människans ha sina
olika åldrar. Den Romerska befolkningen,
som varit så kraftig och hvar typ varit så
vacker, det är otroligt, hvad den synes af-
sigkomman. Man ser i stort antal miss-
bildade personer isynnerhet dvergaktiga,
knuckelryggiga och enögda. Och i moraliska

afseende synas de ej heller stå högt. Red-
lighet och samningskärlek tyckes ej ingå
i den italienska karakteren. En Italiensare
har sällan ett pålitligt uttalande. Jag har hört
sägas, att man väntar mycket oroligheter
inom landet. De punkter, som framkalla
jämsningarna, det är frågorna om påvens
verldsliga makt samt att göra Italien
till en republik. Det finnes mycket partier
här i landet. Det är ej att se sammansat-
ningen af den påfliga armén. Den be-
står af frivilliga från alla länder, hvilka
hels komma hit för att söka äfventyr, men
till stor del för att och hänförelse för den ka-
tholska tron och för att betrakta krigstjän-
sten för påven som ett slags korståg till
det heliga landet. Så finnes isynnerhet
många holländare, vidare, tyskar, schweiz-
lare och så fransmän af goda familjer,
som vilja gifva ett uttryck af sina åsikter och
blifva simpla soldater i Rom. Det lär till
och finnes 2 barnkar men jag har ej
träffat dem. Jag har flitigt besökt museer
galerier och samlingar, och man ser jaker
af en skönhet och en perkan af som
är omöjlig att beskriva. Och så de stora
byggnaderna såsom St Peterskyrkan, hvil-
ken är så stor, att man ej kan fatta den.
Första gången man kommer in der
tycker man, att den är liten eller åtmin-
stone alldeles vanlig.

Bergs hyddan d 22 Juni 1869

Tur till h²ast, eller al²anoe r²attare, till ²Arsta, till ²Rebbings,
hvilka mottaga oss så vänl²igt och s²ade sig med intresse
följt Noulansresandena och glädde sig åt att Ruorin
nu finge hvila.

Imdgon är det min k²ära Moders födelsedag.
Mätte en fl²ast ofv²anfrån på den dagen skänka
beständigt und²er åkenvandringen
önskar

Mammas

Henrika

P.S. Warma h²elningar till h²öda Carl och Ruorin.
Just nu erhåle jag mammas b²ef, hvarf²ör jag tackar.
Kan ej nu besvara frågorna om jungfruerna för än
jag får svar från den jag tillskufat. F. G. kan jag
tänka att vi skola hafva 3 och således ej nu Mani.
Längre fram skall jag skrifva mera bestämt om
saken.

Johanna bed²er att på h²elsa

Kä²aste Mamma!

Nog har jag drogt all²er för länge med att tillskuf-
va min k²ära Mo²or, men hv²art går tiden? Den
flyr sin kos och h²vad hafva vi i behåll när den
är fö²runnen, h²vad har vår ande, vår w²ig²h²ets men²niska
vunnet under alla dess skiftningar? När skola vi
väl lära den drygglärd²a konsten, att taga vara på våra
h²jertan, vår mun, våra st²eg?!

Jag säger icke ofv²er smärtorna i lifvet, ty i dem ligga
den största lysheten innerst inne²oluten, det är ju vår
gen till Guds rike de beteckna, dessutom få vi ju i den
att våra egna gerningar frukt, fastän Gud af nåd vill
v²alsigna all²er till våra g²alans väl, men jag säger ofv²er,
att jag bli förnyad, att jag ej låter Jesus komma till lif-
hos mig, såsom han vill lifva i h²varje h²jerta som gifver
sig åt honom.

Lifva vi blott i honom, så är vi ju under alla förhå-
den den lyckligaste. — Kär²t om att någon stund
få göra ett stunds besök hos Carl och se honom g²äst. I

Säkert hafven det i eder kära krets. - Den enda som gästet hos oss, sedan mamma gjorde det, har varit broder Wilhelm. Det var godt och trefligt, att få hafva honom här. I Majen Midsommaraftonen vanta vi kära Moder ut.

Byggmästarens ha varit här ett par middagar till dess de komma sig i ordning, de äro belatna med sin bostad, men tyckas mest komma att vara inne i Staden som Byggmästaren ej tyckas kunna lämna sina verk da. Det är således Frida som har ett pråktigt residens i deras bostad härsteds och herra och fru komma ut till söndagarna och fara sedan åter in båda.

Doctorinnan Claesson är också utflyttad, hon finner sig så särdeles väl, och tycker att bostaden är eröf afver förväntan. Nu bora det naturligen på, huru varm sommaren blir, hvad gån badgästerna eller sommargästerna alla kunne hafva af sin vistelse här ute. Lillulls har det varit onöd om vackra dagar. Oftast regn. Dock har det varit några sådana dagar, att lilla Monica kunnat njuta och med fulla drag i skogen under några timmar. Endast då har hon funnit sig väl och ej varit tråkig, som hon eljest varit under ett par veckors tid. Jag hoppas att det varit plåga för tänder, som gjort henne orolig. Hon tyckes åter börja lugna sig litet.

Gossarna äro raska och rätt snälla, detta relativt.

Som jag förmodar önskar mamma här något om huru onöd hushållsväsende går. Lillulls har det gått bra för sig. Gustafva är en som kan svara för sin plats och gör med lätthet hvad hon vill, ~~och~~ anser också allt uppfyllt därmed. Det är verkligen underbart att lära känna så olika människor. Hon tyckes ha en viss teori inne af hvad man rätt ofta ser i praktiken hos tjänare ja, och hos de flesta människor af alla stånd. Något ytterst ovanligt är det att finna någon människa, som har behof af redlighet och trohet i det lilla. Johanna som jag har för barnen är i det fallet ovanlig, måtte ej det goda röfvas ifrån henne!

Jag har skrifvit till Carolina och frågat om hon vill komma på vintern; det var den som var hos Wilhelms. Gud styres afven häruti, ty jag känner det nu som en derligt viktig sak. Ermedletid är det en god hjälp för mig, att hafva Gustafva, ty hon lagar väl, skoter maten förståndigt och väl.

Med Charlotte är det rätt godt, det är mycket som nu står under smältning hos henne.

Blott det nu blefve godt med mig själv. Jag beklagar förbåder för att komma i ordning till min inre oron, att komma till det ständiga boendet af Gud och lifet i hans gemenskap, utän hvilket det ej finnes hvala, alla pris. En dag då Wilhelm var här gjorde vi en angenäm

Bergshyddland 1 Juli 1869

Min dyre Mamma.

Några rader i dessa yttre anglagenheter, som vi
jag ej kunna undgå att skota medan vi äro här.
Syster Maria C. är härute om på några
dagar på min inbjudning, för att stöka sig. Hon
är så lycklig här, att det är roligt att få ha henne.
Hon säger också, att Johanneas syster Regina är en
så snäll och bra flicka, om hon blott finge ett
år på sig. Nu vill jag framställa ett förslag.

Maria skall ha ett barnhem i Klara försam-
ling och önskar en stor flicka till hjälp. Hon säger
sig få lön² åt henne till kläder af några vänner, men
vet ej annu om hon får ha henne i maten der, för
än² om några³ veckor, då hon skall tala vid Direk-
tionen derom. Hon skulle sätta stort värde, att få
Regina det detta år och sedan lämna henne till
mig, hvilket jag också tror vara gott, ty hon har
infantat en god grund hos Johannea finna jag

mer och mer. Mycket svårt skulle det vara att
nu taga någon och åter lämna, så jag vet intet vete
att kunna taga henne, om ett år, om ej Fina ville
uppskjuta sitt giftermål (hon minner sig dermed)
till varen. Då skulle jag vara så glad och omhulda
Fina så, att hon ej skulle behöfva anstränga sig.
Fina har varit en riktig tjenainna, men sådana
finnas ej många. Bra godt var om hon var bered-
villig, att komma ^{hem} något tidigare, än som varit tänkt,
hvarom jag tillskrifvit henne. Jag har ej
fått svar ännu från den Carolina, jag i förra brefvet
nämnde mig ha tillskrifvit. Måtte vi nu ledas rätt
häruti.

Då jag tillfragar Gustafva, huru hon finner sig här,
säger hon sig hafva bra, men kan ej annat än förtala
hvarje steg jag tager och hvarje ord jag säger. Jag tager
mig ej deraf, då det är tydligt synes, att det är som
ett oematståndigt begär, att hafva någon att förtala,
men visst var det en stor trefnad både för oss
och Johanna, om så ej var. Vore hon snäll
hade hon trefligt här, ty vi gå ibland i skogen hela
dagen och då är ensam och hjälps har jag tagit
till skurning.

Barnen äro roka alla och här är rätt godt att

vara. Fru Lindström lär nu vara mycket friskare,
än för säre Morbror då han var här.

Helsing till morbror Carl och de vänner som omgifva
mamma.

! Guds vord!

Hennika

Som jag ej vet hvar Fina är såvår jag hennes
bref här, godt var om hon finge det snart.

Et stort disktråg var af värde om det kunde
ett beställas, att få från Bjärfors vid något tillfälle
i höst samt ett par sådana små stolar mamma
tänkte beställa.

Får någon till Torneå vore snällt om de kapse
6 st, om ej mindre, trädskalar, af den minsta storleken,
ty de äro så ontyckta.

D.S.

Dalarns Bergshyddan d 23 Juli 1869.

Uti bön dock tänka på någon passande för barnen, ifall hon skulle blifva så klen, att hon ej kommer att orka dermed. Mamma skall ej tro, att hon har arbetat för tungt här, men möjligen förkyllt sig vid någon badning, och det så, så tryggar jag mig vid att Gud leder.

Maria C. talade om andra smälla flickor vid barnhemmet och nämnde särskilt en halvt Karin, som hon sade vara så utmärkt passande för barn, och att det var svårt, att hafva en halt då man ej har någon ensamt för barn, utan att de sk hafva annat att göra, än se efter barnen.

Gode bröder Gustaf far nu in till staden efter att ha varit här ett par dagar, under hvilka han funnit sig väl och ämnar återvända hit sedan, men kan nu ej vara längre ifrån sitt bygge, skall resa till Upsala å en liten tur.

Mami for in i går efter att ha varit här ett dygn, och kort var deras besök.

Träffas Tina så tacka henne för närma och helga henne hjärtligt. Äfven beom jag Mamma vara snäll och tälka Louise mycket för hennes röst, Charlotte beom och att få helga Rudens och Mamma. Alen säger sig ej vilja träffa mig några dagar denna gång.

Min älskade Mamma.

Älsför länge har jag dröjt med att omtala, att den lilla smörbyllan mamma kärleksfullt tillsände oss kom så väl till. Samma dag den anlande hade jag ju ställt i begrepp, att köpa något färskt smör, men ej gjort det.

Ett bårt bref af den 6 Juli har jag också att erkänna tacksamt. Af de meddelanden har och der komma oss till handa, göra vi oss en föreställning, om huru Eder tid förflyter i de svaga conturer, eller jundnag. På Hennes välsignelse gå före och efter Eder! Gort och lyckligt om hängivenheten blifve hel och uppfattningen fullkomlig, som vi se den i den dyra lefnadsteckningen, vi dagligen künna njöt ut, af Madame Guion.

Det var gort, att få del af, att några bröder har fragat efter mig och tänkt på mig, och att det nu går sig sådant hagkornst, att den dock uppmuntran de.

Huru många det väl veta sig om äro det nu?

Utom de 8 bref jag skänkt till Mamma, har jag jag skänkt till Mamma, har jag jag skänkt till Mamma, har jag jag skänkt till Mamma.

Skänkt till Mamma, har jag jag skänkt till Mamma, har jag jag skänkt till Mamma, har jag jag skänkt till Mamma.

Skänkt till Mamma, har jag jag skänkt till Mamma, har jag jag skänkt till Mamma, har jag jag skänkt till Mamma.

Da kylan varade sa lange skall val varmen kunna
uttraa det onskade, pa den korta tid som blifvit lem-
nad ofrig at densamma?

Godt att sakerna mer och mer gestalta sig till ett
ordnat samhalle pa Bjorkfors, det dyra stallet.

Det skall blifva af intresse, att fa hona nagot
fran Remi. bollappet och ofver Toinearesan, fall den
vorkstallts.

Na ater nagot om var husliga affar. Det ar ganska
behofligt, att fa den ordnad innan det blifver for sent.

Jag skall soka framstalla saken i korthet och
sedan afvakta svar fran Mamma.

Maria Carstedt far icke hafva någon flicka till
bitrade i sin nya barnhem, utan att det betalas for
densamma 150 Rmt, ty hemmet ar nyt och fattigt.

Pa nu se huru ha med gar. Johanna har varit enne
i Staden och besokt henne. Maria yttrade da, att hon trod-
de sig kunna reda sig utan bitrade.

Som jag formodar vilja ej Petter och Fina uppskju-
ta giftermalet ofver vintern och har jag derfor kom-
mit pa den tanken, att jag torde kunna berga mig
med Regina (Johannas systers) om Fina fall hon
ar benigen ofull hjelp, nar det behafas, eller

och madam Iolin. Jag har ej fornyat min
forfragan till Carolina den dugliga ^{hon kommer} menskan
som jag ej fick svar pa det forsta lifvet, och
denna sak, med Regina kom emellan. Klar om
bloti sa snall och svara mig med det aldre
forsta bestamt huru det skall blifva.

Ater har nagot intraffat i sammanhang har-
med. Min snalla Johanna har blifvit skad i bröstet,
hvilket kommit sa hastigt och synes mig betänk-
ligt, detta onor tyckes ej vilja gifva urka for van-
liga bemotanden. Det har kommit mig fore som
den Guden som alskar vill ga henne snart mogen,
for att fa taga henne ur denna forargliga verld
som till sig. - Churu detta fall akomman fortfa-
rande visar sig allvarlig kommer, att tillfara mig
hvar bekymmer och svarghet sa kanner jag det e-
gentligen ej tynst, ty det dragor upp at ^{besvargar} och jag
hennes tycka ~~for~~ for mig. Jag tror att hennes jal-
ar behaglig for Gud.

Det ar ej skal saga detta at hennes mor,
som det ja kan handa, att hon ater bli sark
nar hon fater medicinia och dricka nyalk, hon
har hostat omkring 3 veckor bloti.

första snart är slut. Laxen hade varit mycket
välkommen, men, snälla mamma elskade jag
aldrig ut den hit, ty han sade, att den blifvit
skänd som fartyget blifvit uppehållet på vägen
för tjocka.

Bed Louise ej räkna på, att hennes vänskaps-
brev ej blifvit bevarade. Som jag förmodar får hon
del här af och inneslutas i gemensam varm hälsning.
Charlotte har beot mig förut helsa Ruorns.

I Gud!

Henrika

Brevet torde blifva någon dag gammalt innan
det kan afgå, men som nämnt bevarades den
lämpliga tiden. Så nu se huru det blifvit ställt
med Regina, kommer hon med Johanson, är hon
välkommen och kommer hon ej gå och för sig efter
som Johanna blifvit rast.

En dag var jag i Maria Charlots barnhem. År
och der var verkligen treligt, man kan ej annat än
glädja sig åt, att ett sådant uppkommer, i synnerhet
om Maria ökar förestå det, men hon lär vara så

Bergshyddan d 4 Aug 1869.

Min älskade Mamma!

Såsom det efterlängts är kätt, så var det i
går afse erhållna brevet. Ehm Ofon-Tornea resan
var jag i betraktande, började jag just vanta och
undra på dyjsmålet med besvarande.

Gårdagen och denna dag är för oss ett slags hög-
tid dagar. Vi njuta af en skön stillhet, då alla
slag af störande Elementer äro aflägsnade; en del
af denna stilla tid användes då lämpligvis till
meddelande, som jag vet, att postdagarna på Björkfar
äro efterlängts.

Önsken till den nämnda stillheten hade först
förklarats innan jag afvägar till besvarande
af det erhållna brevet.

Nick och Carl följde sin Pappa in till Staden
i tisdagsmorgon och vantas ut i afton med
Vår kakorika är inrest på några dagar till Staden
för att vara sjö på sitt vis, eller för att få luft.

Jag tror knapt, att någon af eder lart känna en
sådan frukt af en falsk lära, som vi gjort i henne.
Sedan den framstår då hjertat ej blifvit berört,
men läran antagen, och man blifvit färdig med tron
i ett fullkomligt kärsligt rum och med ett lif tvärt
emot Guds bud. Allt kan dock vara att lära
af och således godt. — Hur såg det väl ut med
oss, om vi hade notningsinstrumenter omkring
oss?

Alltså består kretsen för ögonblicket af
Charlotte, Johanna mig och den lilla älskliga Monica,
som spruder glädje omkring oss, väl ej den rosen full
utan tagg, nemligen då edamonsaturens egenvilja
och onska sticker fram. De båda naturarna synes
tydligt hos ett barn vid hennes ålder och såsom skärmen
de misslyck framstår de onda utbotten midt uti
den lifvaste innerlighet och omhet.

Till stor glädje för mig får jag säga att Johanna
äter blifvit rask. Låtom oss i allt se skickelse, både
i nöden och hjälpen.

Det var glädjande, att höra om Eder afven-Tornea
resa, både för Eder del och än mera möjligen för dem
der uppe, hvilka, ehuru rika på hvad der finnes,
dock kunna vara hungrande efter något från
hufvudstaden, med allt skal. Det är godt att

få höra om sådana hem der Gudsfrukten får vara hela
hufvudsaken.

Nu är här ingen gäst, Myrbays var här en natt och
en half dag, till vår glädje följde Maria nu: nöjd
och lycklig. Den tanken kom en gång för mig, att
framställa för mamma. Att ifall Rudin ej tyckes
vinna det afseende till helsen i Norden, kunde han
ju resa ned för tidigare och tillbringa några veckor
här, som denna luft tycktes göra honom så godt
på en vecka blott för 2 år sedan, famnen med om
så önskades. Jag litar på, att förslaget ej tages illa
upp, blott behyrtas, om den onekligen valgörande
luften härstädes kunde än mera stärka krafterna.

På senast tiden, ha inga gäster varit och
inga väntar jag heller, så vi äro ganska mycket
få oss själva nu.

Tack mycket för ordnandet med tjänsteflickor
na, om hvilket jag har de bästa förhoppningar, på
högadens åstadkommande. Johanna blef så glad,
men sade: "jag ej jag vara kokarka i vänta, kanske
jag svarade, att du får väl tulla med Tina."

Till sist jag mycket tacka för den omme
omtanken med smöbyttan åter, hvilken nedstas i
källaren i Staden, men skall tas ut som den

ask me
the same
I am
in my
own
house
and I
am
not
in
my
house
and I
am
not
in
my
house

Alm. Katsen.

begge är
med sin släkt
och för alla
och för alla
och för alla

[illegible]

klon drap, att hon får afväranskränja sig, men hon
bli vår bättre då hon får Regina till hjälp.

Enligt Alms uppgift tackade jag för en smabytta,
hvilken dock vid hestkonsten befinns vara en laxbytta,
detta gott, isynnerhet som det står sig med den
andra laxen. Laxen i bytten var god isåfall haft drap
till middag, den skall nog komma vår till pass. Jag
vet också huru mycken omtänka och onöda den kos-
tal mamma, hvilket klagor den.

Fråga Louise från mig, om hon har Madame
Guions bekräftelse med och läser den, vi läsa
den i sommar och till stor hugnad.

Densamma

Den 5 Augusti på aftonen

nu biden jag om min tack-
samt. Hjälpning till den behöfliga
dator. Anna Alm. jag kon ej
annat. önska dig och dina
barn, och kommande barn. Hjälp-
ning. för både för hjält och knäpp.
och att att den dens lif mia
slutas i en ydlig stund. Här
är många stenor man kon
stata sig på. och till och med
fälla. men anden någon st^{ta} upp
och gå tillbaka. Bönen är
Vår tillflykt. Jesus lade oss
ditt. för oss själva och andra
Man bidraga oss. Alla genom
Mönkret på Gorden. Då Man
binnen dit nödig. delja sitt
Menliga djus. till ett Saligt.
Slut. Gode ungdoms Vän och
Syster i Kristus Jesus. Det
önskar den Janna Vän
Ponni Wikgren.

Umeå den 30 Januari 1872

Hemka Berg / Syster

Min af allt Hjerta Högskade
Vän i Kristus Jesus — — —

Menstrer liksom denna min
Nyöns önskan. Träffa dig
med hälften, till knäppen.
och den glädje i hjertatt
Jom endast. bekant skapen
med val var Menstrer Jesus
kon gifva. oss. — — —
jag har haft. en tung Vinter
genom en färlig vork
i min vänstra. Hand. som
en stund. genom sitt nysande
skapade i kull mig. och hand
fodet på med. och den högra
i hjält. höft. och ännu på
skil tal. och på fred.

och många andra vunderbara
heter som mig mäter. hvad
kan man annat än drugga
på minn. och vara nöjd
medan vi veta at ingenting
sker utan Guds vilja, då man
anförtror, sig till Hans Hand,
med Sål och Kropp —
och äta Guds Menniska
jag är så lycklig, och
tror nog, at jag snart för
komma till det rätta hem-
met. inte, är jag sjuk.
men mitt hjerta. till Guds
frent. oppät. jag må y
toudas yppa detta för Dig.
Emedan, jag är en stor
syndare. men den gode Guden
vill at jag för göra det.

än dock jag är nödig till det
indes lifets glädje. men Guds
nåd är stor. Men om vore
än. oaktat detta goda. att
kommer mörka stunder,
men vi veta at vår bidden
Guds. har fullkommat att.
och Hans heliga Ande är en
trogen. följelagare. som upptänder
Ivan och Margret för det goda
ofr. väntar. på Barmst. strand.
Gud i Himmelen hör min
bön. och låt oss på trappas
med våra Barm. och alla
jag Alla i vänt. rätta
Men det y med händer
byggt. är. utan förvånat
med Guds. glädiga rina
och Guds för alla angelika
syndare. hör mig Gode Fader,

den 16 Maj

Min kära Ålskade tante

Min tår bröst har det varit att det står
att dastigen måste den gamla mormot
sorgas och dödas - Min tår Herrns pris
vill jag nämna för dig min gode moder
att huru under dessa tider, har sand
dig en älskade hustru ande som ledt mig
till att dastigenom har jag till ro och stillhet
kommit - . Tante beskrifning om Herrns
vinter gjorde ett dygert intryck på mig, var
af alla jordiska lagers måste vara när om moder
står på gränsen att mista sitt, eller sina barn.
Men den är dock jordisk och salido, afvergående
nervidlag var ej frågan om fuller fruktan för
en wig skilsmässa - Min mer hjert skärmt
kändes de på ord i 4de i Bruns boken har
vart står som i vinter - . Jag är ännu
blott ett barn måtte Gud gifva föräldrarnas
förstånd att med kärlek och att vara ännu
en gång draga honom till sig - Därför
vill jag att med beja mycket för honom
än att tala mycket om Gud till honom - ty
under passionens tider är hjertat som en
slutna barm för sådana ord. - . Min älskade
Min älskade tante är till, måtte ingen
af eder lastas att beja - .

och nu min tante för Herrns valig
svilt i rikt mått öfver tante & tantes hus
nu och framgent blir lant. Lant
och tillgifna. Tante minna

Min tår fuller kan jag tacka för det lika
vartades som kärleksfulla brevet alla de bref
jag vart nog lycklig att erhålla från de kära
Ålskade barna, kallat jag för mina dastig
de genjuda af en och samma ha monie, och grun
att det hvar, det lönar modan att i lund
har jag, veta detta som lät min bibel från
barnen min att höra en lifvande som fardar
hvad det vill säga att kämpa, turapa sig detta
om det och blott sker i skrift. är något att
skrifligt uppfrihand. - . Jag har egentligen
enligt att skrifva om som kan i lund - min
kära tante; ty allt som har varit ditt and
lga står här på mycket skräck. Tante
inleddes af en konaval, så lyssande att en
af Europas städer kan uppfrihand. Hela
Hela staden var illuminat och de flesta
gator dekorerade, en enda gata kostade
mer än 16,000. R. R. att arrangera för att
hyra en vagn för 22 timmar kostade 10 R. R.
gamla och unga var kostymade och en del
maskerade, man hade förmåt sig i kompanier
samliga spelade galningar, andra dyfflar andra
landfolk från städerna eller af världen. Man
man var 20. 30. 50 i hvar och de kompanier
och det var många hundra kompanier
badar var stängda i staden, något som inte
mer ifråga om lund

alla förata skratet sjong och dansade, jag kend
närvar och uppskrikade och bidade word som kom
= de följa på en sådan lek. En Fru frågade mig om vi
eike skode Conarval i Sverige och svar jag svarade
(nå) utropade hon i en ton som uttrycker den
dypaste fasa. "O min Gud hur det barrari --- det har
800. 1000 Rylant under dessa dagar min vert
denn likas slutar aldrig utan tårar och jag
var i tillfälle att få se sådana spure naturlig väf
dessa naga doljer bekoma ~~det~~ Cousine na vi
sådana tillfällen ty på världssenen måste man
alltid visa ett glott ansigte om och hjerta kan
är färdigt att briste, Katolska kyrkan har
vi oft berättat de följande 3de dagarna till bat
bome och fastedagar då det hålles predikning
massor och bikt --- Söndagen därpå var
nära en revaluation att byta läs och några
veckor därefter kom gula febern, den har
vi oft icke varit svår ty 92 har det högsta
dödsnummeret varit för dagen och en 30 a 40
insjuknade --- dock det har varit nog att jag a
den största delen af befolkningen från Staden
Långfredagen för sig in emedan vi hade
natvaregång i tyska kyrkan det var första
gången jag var i tillfälle att få begå H. Religi
natvare sedan jag hunnade Sverige. De var
en dag utsägligt skönt och jag kunde att
Hvorn var mig nära i den tyska kyrkan

träder en stor kula det finnes 5 a 600 tyskar
här som här till församlingen, men af dessa
för man högst 20 i kyrkan på en gång, och
naturligtvis har det icke varit mer än en
gång på detta hofva år, stundom har vår
gode pastor ritat goda predikningar men de
tycker jag mig icke känna, dessa tycka ut en
spirituell tysk predikan somlig som jag gen-
läst för några år sedan, jag tänkar då, att om
någon vill frisa till allvarligt förmodligen
sitt ord föreläs du hord du läs
Det har kanske syns tilltals stackarsamt, af mig att
att inte att tillskrivas Henrikas men så är
ej felut, af alla mina färdiga skatter sätter
jag henne högst - men hon födrar att jag
i mina brev skall tala om mig själv och
är föga intresserad af hvad som händer i
det yttre - jag har alltid haft svårt att
tala i detta ämne och på siststa tiden har
det varit mig omöjligt, blott jag börjar tala
det blir svårare för mig och även hord
du som godt som det kan förtiga -
ja min tante älskade hustru mig bör uppfylla
- men det som bör uppfylla börja som
att - och hord kan man mer än att
änne vill jag visst icke säga att det är
mig ett älskade hustru till så länge man
sanner vid arbetet i de färdiga ämnen
hastigt röra sig i hjertat - så länge finnes
det gott af den gamla älskade

dalen.

ad Mr. Sunde jag mår
förlor med "Luleå". Jag har
ej kunnat skriva derom, jag
skulle eljest beta honom lem-
na något till mamma, men
mamma är nog nöjd ändå
och väntar ingen tack.

Kär var den stund
jag fick besöka min mamma
med min kära mor och föra
minnet deraf med mig till
också jag sliger, med i graf-
ven.

Ack, huru lyft är från all
oro och skrid och sorg och veder-
möda för lagga med till bröt-
tade hufvud i Frälsarens
sköte. Han skall nog taga
mot en och själv gifva bröllof,
kläderna, så han ser att man
är så naken och arm.

Förnuväl, Älskade mamma

Närbygd den 10 Nov. 1879.

Älskade Moder.

Länge har jag redan
vänt denna — och
hafven intet hört af mig
änmat är genom tele-
gram.

Jag förstår nog antingen
gen. den för mig slående,
att min childe ej tillat mig
sifra svarad min vilja
gordade.

I telegrammet sade jag,
att helan var bättre — men
det var så inbakt skönt.
Förläffen verkade uppehållande,
Men allt af, efter min hankatt,
har jag hört af hjärtklapp-
ning och utomordentlig tröst.

Det ser nu åter ut som det
hätte på, att vandra sig till
ett bättre.

Jag begagnar en sådan
liten episara mellanhänd till
att vandra till min kärleks
bildning och tacksägelse
för all obehag om mig!

Mer mycket än de
öfverflödiga förhållandena i mina
affärer verkade nedslående
för min helse, så gjorde dock
mammans kärleksfulla vörd
att jag nu kan bättre sljuta
om mig.

Min mage är ganska bra
och begagnar jag fortfarande
så väl gymnasiet, som delvis
ett pant i nyiden tinnen
med Palmersholjen. An hatteras
har jag börjat gagna värmande
anslag, som äfven synas väl,
görande. Det ser nästan ut

såsom jag åter skulle förlä i
min sedan afdrönde tumme.

I affärerna ser det ut, så
som vi skulle få de nödiga
medlen för att få oss igenom
och Suiberi-förhållningarna
synes komma äfven närmare.
Konstl. Lundström i Luleå har sett
med till Stockholm för att vara
närvarande med till uppgöring,
så att man får hoppas till
det bästa.

I vänt här hafva vi det
tröflegt ordadt i det yttre.

Matte m. Kervan, utan köd,
kan ingen frid och ingen
lycka kan finnas, äfven
fintta in till oss och i våra
kyrkan — så kunde det nog
bli bra för den lilla staden,
som man ännu må ha att
vandra genom denna sorg.